Lietas Nr. 142265912
Lietas arhīva Nr. 1-0967-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 27.septembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese L.Konošonoka,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2012.gada 20.marta lēmumu Nr.10/109177180/640 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.109177180).

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 21.februārī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.109177180 transportlīdzekļa *Range Rover* (valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/) vadītājam par to, ka minētais transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai pie Krišjāņa Barona ielas 14.nama, Rīgā, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4.punkta un 307.26.apakšpunkta (842.papildzīme „Pārējā papildinformācija") prasības. Par šo pārkāpumu paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta septītajā daļā. Ar protokolu transportlīdzekļa vadītājam piemērots sods 20 latu apmērā.

[2] Nepiekrītot protokolam, transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) to apstrīdēja.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 20.marta lēmumu Nr.10/109177180/640 (turpmāk – Lēmums) nolemts atstāt negrozītu ar administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu piemēroto sodu.

Lēmumā norādīts, ka, ja transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai 842.papildzīmes darbības zonā, tad atļauja transportlīdzeklī ir jānovieto saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 307.26.punktu (automobiļa salonā pie priekšējā stikla). Šajā gadījumā sūdzības iesniedzējs nav ievērojis uzstādītās ceļa zīmes, ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus un izdarījis kodeksa 149.^{10}panta septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tā kā par konkrēto pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, iestādei nav nepieciešams izvērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu, un pietiek ar pārkāpuma konstatāciju.

[3] /pers. A/ iesniedza sūdzību, kurā lūgts anulēt sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu.

Sūdzībā norādīts, ka konkrētajā stāvvietā ir aizsargātas to privātpersonu tiesības, kuras ir ieguvušas stāvēšanas atļauju Krišjāņa Barona ielas 14.nama pagalmā. Ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzējam ir izsniegta šāda atļauja, atļauja ir bijusi novietota uz automašīnas priekšējā paneļa, kā arī to, ka protokola sastādīšanas brīdī sūdzības iesniedzējs informējis inspektori par to, ka auto, kuram tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, pieder sūdzības iesniedzējam, sūdzības iesniedzējs ir 34.dzīvokļa /adrese A/ īpašnieks, tikušas pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības. Nevar rasties tāda situācija, ka persona tiek sodīta par tādu tiesību izmantošanu, kādas tai ir piešķirtas ar speciālu atļauju.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2012.gadā viņam vienreiz jau ticis sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par automašīnas novietošanu Krišjāņa Barona ielas 14.nama pagalmā. Šis protokols pēc paskaidrojumu sniegšanas un atļaujas uzrādīšanas ir ticis atcelts.

[4] Pārvalde paskaidrojumā par sūdzību norāda, ka to neatzīst pilnā apmērā un lūdz noraidīt. Tāpat paskaidrojumā norādīts, ka

transportlīdzeklī pārkāpuma konstatēšanas brīdī redzamā vietā (automobiļa salonā pie priekšējā stikla) nav bijusi novietota derīga atļauja, līdz ar to Rīgas pašvaldības policijas darbiniekam bija pamats konstatēt pārkāpumu. Lēmumā norādītie apstākļi atbilst faktiskajai situācijai, un sūdzības iesniedzēja pārkāpums ir pierādīts ar lietas materiāliem.

[5] Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, atzīst, ka sūdzība ir daļēji apmierināma.

[7] Lietā izšķirams jautājums par to, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta septīto daļu.

[8] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta septītā daļa (*tiesību normas spriedumā izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma sastādīšanas brīdī*) tostarp noteic, ka par 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 20 latu apmērā.

Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 307.26.apakšpunkts tostarp noteic, ka 842.papildzīme "Pārējā papildinformācija" norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītajam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja)).

Interpretējot iepriekš minēto normu, jāņem vērā, ka Ceļu satiksmes noteikumu 307.26.apakšpunkta prasības ir tulkojamas tādējādi, ka transportlīdzekļu vadītājam ir pienākums transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla izvietot attiecīgu atļauju arī tad, ja transportlīdzeklis tiek novietots arī citu ceļa zīmju darbības zonās. Proti, 842.papildzīme "Pārējā papildinformācija" atceļ ne tikai apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā, bet arī 301., 532., 533. u.c. ceļa zīmju darbības zonā, jo Ceļu satiksmes noteikumu 307.26.apakšpunktā ietvertais ceļa zīmju uzskaitījums ir tikai piemērs un tas nav galīgs (*sk. Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 19.marta spriedumu lietā Nr.A42518908, 2011.gada 22.decembra spriedumu lietā Nr.142047210 un 2012.gada 22.maija spriedumu lietā Nr.142083110*).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 149.^{10}panta septītās daļas, ir jākonstatē, ka vadītājs nav ievērojis 842.papildzīmes prasības, proti, nav novietojis automobiļa salonā pie priekšējā stikla attiecīgu atļauju.

[9] Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus – administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu (*lietas 15.lapa*) un tam pievienotos fotoattēlus (*lietas 16.lapa*) -, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka sūdzības iesniedzējs 2012.gada 21.februārī, novietojot stāvēšanai transportlīdzekli *Range Rover* (valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/) Rīgā, pie nama Nr.14 K.Barona ielā, neievēroja 842.papildzīmes prasības, t.i., nenovietoja attiecīgu atļauju automobiļa salonā pie priekšējā stikla.

Līdz ar to sūdzības iesniedzēja darbībās ir konstatējams kodeksa 149.^{10}panta septītajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs.

[10] Vienlaikus tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā iestāde nepamatoti nav vērtējusi pārkāpuma nozīmīgumu.

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā būtiska nozīme ir tam apstāklim, ka sūdzības iesniedzējam pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija derīga atļauja, kas deva tiesības iebraukt un stāvēt nama K.Barona ielā Nr.14 pagalmā (*lietas 9.lapa*). Atļauja izsniegta 2012.gada 2.janvārī un bija derīga līdz 2013.gada 1.janvārim.

Tādējādi, lai arī formāli pārkāpums ir fiksēts, tiesas ieskatā, šis pārkāpums ir jāvērtē kopsakarā ar to mērķi, kuru likumdevējs ir vēlējies panākt, paredzot administratīvo sodu par 842.papildzīmes prasību neievērošanu. Tiesa uzskata, ka kodeksa 149.^{10}panta septītās daļas mērķis ir sodīt nevis tos transportlīdzekļa vadītājus, kuriem ir izsniegta attiecīga atļauja un kuri tādējādi ir tiesīgi novietot savu transportlīdzekli attiecīgajā teritorijā (kaut arī šī atļauja nebūtu pienācīgi novietota pie priekšējā stikla), bet gan tos vadītājus, kuriem šādas atļaujas nav. No lietas materiāliem konstatējams, ka iestādei bija zināms par sūdzības iesniedzējam izsniegto atļauju, tomēr šis apstāklis Lēmumā vispār nav vērtēts, kaut arī iestāde Lēmuma 2.lapā uzsver, ka 532.ceļa zīme kopā ar 842.papildzīmi nosaka, ka attiecīgo ceļa zīmju darbības zonā drīkst novietot stāvēšanai tikai tās automašīnas, kurām ir piešķirta attiecīgā atļauja. Tiesa uzskata, ka iestādes rīcība ir bijusi formāla.

[11] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmā daļa noteic, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 30 latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Konkrētajā gadījumā par pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz 30 latus. Tiesa arī nekonstatē, ka transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai bez redzamā vietā novietotas atļaujas būtu radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Izvērtējot pārkāpuma raksturu, tiesa, ievērojot šā sprieduma 10.punktā minētos apsvērumus attiecībā uz soda mērķi, kā arī apstākli, ka sūdzības iesniedzējam bija izsniegta atļauja iebraukšanai un stāvēšanai ēkas K.Barona ielā 14 pagalmā, uzskata, ka pārkāpumu ir iespējams atzīt par maznozīmīgu. Pie līdzīgiem secinājumiem analogās lietās ir nonākusi arī Rīgas apgabaltiesa (*sk., piemēram, 2012.gada 25.oktobra spriedumu lietā Nr.A420790110*).

[12] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka ir iespējams piemērot kodeksa 21.pantu, proti, izbeigt uzsākto lietvedību par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 149.^{10}panta septītās daļas, atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{18}panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2012.gada 20.marta lēmumu Nr.10/109177180/640, ar kuru atstāts negrozīts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.109177180.

Atzīt par maznozīmīgu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) izdarīto Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu, **izbeigt** administratīvā pārkāpuma lietvedību, atbrīvojot /pers. A/ no administratīvās atbildības, un par šo pārkāpumu **izteikt** /pers. A/ mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Konošonoka